

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, мясцома, камітэта ЛКСМБ і прафкома
Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна

№ 9 (400)

Субота, 12 сакавіка 1960 года.

Цана 10 кап.

ВУЧОНЫ САВЕТ АБМЯРКОЎВАЕ ПЫТАННІ ВЫХАВАЎЧАЙ РАБОТЫ



СЛОВА ПРА ЛЕЊНА

Уладзімір Мікалаевіч Бернс доўгі час жыву на тэрыторыі Маскоўскага Крамля. Пасля Вялікага Кастрычніка ён неаднаразова сустракаўся з Уладзімірам Ільчыком Леніным.

Аб гэтым геніяльным чалавеку і правяду, аб незабыўных сустрэчах з ім Бернс раскажаў нядаўна студэнтам фізічнага факультэта. З захапленнем праслухалі фізікі змястоўны цікавы расказ.
У. БАБКОЎ.

Студэнты ў майстэрнях

Па новаму вучэбнаму плану на фізфаку прадугледжаны вялікі практыкум у вытворчых майстэрнях. 102 гадзіны адведзены на тое, каб пазнаёміць будучых фізікаў са слясарнай і такарнай справай, шклодуўнай справай, практыкай мантажных работ па радыётэхніцы, фотасправай.

Вывучэнне фотасправы пачалося ўжо. У бліжэйшыя дні студэнты першага курса пачнуць праходзіць практыку ў вытворчых майстэрнях тэхнікума сувязі.

В. ШЭІН.

Эстафета культуры

Мінскі абком камсамола праводзіць эстафету культуры. Камсамольская арганізацыя ўніверсітэта павінна абслужыць усе калгасы і саўгасы Смалявіцкага раёна. Згодна з палажэннем аб эстафете, гэтая дапамога будзе аказвацца ў розных формах. Студэнты ўніверсітэта выступаюць перад працаўнікамі калгасных палёў з канцэртамі мастацкай самадзейнасці, чытаюць даклады на розныя тэмы, вы-

пускаюць насценныя газеты, арганізуюць фотавітрыны, кансультуюць удзельнікаў калгаснай самадзейнасці. З вялікім поспехам прайшоў вечар дружбы ў Смалявічах, дзе наша самадзейнасць дала вялікі канцэрт. З 27 калгасаў і саўгасаў Смалявіцкага раёна эстафета культуры дастаўлена ўжо ў 19.

П. СЦПЛОВІЧ.

КОРАТКА

На хіміфаку адбыўся вечар, прысвечаны стагоддзю з дня нараджэння выдатнага рускага хіміка А. Е. Фаворскага, які шмат гадоў працаваў у галіне неарганічнай хіміі. З дакладам выступіў аспірант другога года навучання А. П. Магусевіч.

2 сакавіка начальнік станцыі візуальнага назірання за штучнымі спадарожнікамі Зямлі пры ўніверсітэце дацэнт С. А. Пахута прачытаў студэнтам лекцыю «Праблемы заваёвы космасу». Лекцыя суправаджалася дэманстрацыяй навукова-папулярных фільмаў

Кнігі аб У. І. Леніне,

якія вышлі з друку і наступілі ў бібліятэку БДУ

1. Гарбуноў, Н. П. ЯК ПРАЦАВАЎ УЛАДЗІМІР ІЛЬЧ, М. Дзяржпалітвыдавецтва, 1959 год.
Аўтар, які быў у 1917—18 гадах сакратаром Саўнаркома, а з 1920 года ўпраўляючым справамі Саўнаркома, раскавае аб паўсядзённай рабоце У. І. Леніна, яго шматлікіх дзелавых сувязях з рознымі арганізацыямі і асобамі, уменні гутарыць з людзьмі.
2. Горкі, М. УЛАДЗІМІР ІЛЬЧ ЛЕЊНІН. М. Дзяржпалітвыдавецтва, 1959 год.

Вядомага рускага пісьменніка і правядура сусветнага пралетарыята У. І. Леніна звязвала вялікая шматгадовая дружба. Нарыс Горкага з'яўляецца лепшым, дастаналым да гэтага часу літаратурным партрэтам Уладзіміра Ільча.

3. Калантай, А. М. УСПАМІНЫ АБ ІЛЬЧУ. М. Дзяржпалітвыдавецтва, 1959 год.

А. М. Калантай працавала пад кіраўніцтвам Леніна. У сваіх успамінах, жыва і цікава напіса-

ных, Калантай раскавае аб Уладзіміру Ільчу як аб простым, сціплым чалавеку.

4. Кржыжановскі, Г. М. МЫ СЛІЦЕЛЬ І РЭВАЛЮЦЫЯНЕР. М. Дзяржпалітвыдавецтва, 1959 год.

Г. М. Кржыжановскі—старэйшы член партыі більшаўікоў, відны вучоны—ўспамінае аб тым, як У. І. Ленін у першыя месяцы Савецкай улады ў разбуранай і галоднай краіне задумвае і пачынае ажыццяўляць вялікі план электрыфікацыі Расіі.

5. Луначарскі, А. В. РАСКАЗЫ АБ ЛЕЊНІНЕ. М. Дзяржпалітвыдавецтва, 1959 год.

Адзін з вядомых дзеячоў савецкай дзяржавы, былы нарком асветы Луначарскі быў звязаны па рабоце з У. І. Леніным і часта сустракаўся з ім. У брашуры сабраны кароткія, але яркія замалёўкі, якія раскрываюць воблік вялікага правядура.

6. Семашка, Н. НЕЗАБЫЎНЫ ВОБРАЗ. М. Дзяржпалітвыдавецтва, 1959 год.

Аўтар брашуры—вядомы арганізатар аховы здароўя ў СССР, член РСДРП з 1893 года—раскавае аб жыцці Уладзіміра Ільча ў эміграцыі ў Жэневе, аб дзейнасці Леніна як кіраўніка савецкай дзяржавы; аб незвычайнай увазе і чуласці да працоўных і таварышаў па рабоце, аб яго любові да дзяцей.

7. Цэткін, К. УСПАМІНЫ АБ ЛЕЊНІНЕ. М. Дзяржпалітвыдавецтва, 1959 год.

Успаміны Клары Цэткін—вядомага дзеяча Германскага і міжнароднага рабочага руху—аб сустрэчы з У. І. Леніным у дватцаці гады ў Маскве, аб выступленнях Леніна на трэцім і чацвёртым кангрэсах Камінтэрна.

8. Эсэн, М. М. СУСТРЭЧЫ З ЛЕЊНІМ. М. Дзяржпалітвыдавецтва, 1959 год.

Успаміны М. М. Эсэн—прафесійнальнай рэвалюцыянеркі-большавічкі, блізкага сябра сямі Ульянавых—прысвечаны гадам эміграцыі (1902—1904 гг.) і вяртанню ў Расію ў 1905 годзе.

лігійнымі перажыткамі ў сьвядомасці людзей. На філалагічным факультэце спецкурсы накіраваны ў мінулае і не закранаюць актуальных праблем савецкай літаратуры.

Сярод часткі выкладчыкаў існуе думка, нібы выхаваўчай работай сярод студэнтаў павінны займацца толькі члены кафедраў грамадскіх навук, хоць выхаваўчая работа—ганарочная справа кожнага выкладчыка. Вучоны—рэдка гасці ў інтэрнатах, многія з іх не ведаюць, чым жывуць студэнцкія калектывы, якія запатрабаванні студэнтаў.

У палітыка-выхаваўчай рабоце яшчэ недавальняюча выкарыстоўваецца ўніверсітэцкая радыёсетка, друк. Значная частка прафесарска-выкладчыцкага калектыву застаецца да гэтага часу па-за гурткамі і семінарамі палітычнай асветы. Яшчэ не ўсе з выкладчыкаў з'яўляюцца членамі Таварыства па пашырэнню палітычных і навуковых ведаў.

Выступіўшы ў спрэчках загадчык кафедры палітычнай эканоміі тав. Тамашэвіч падзяліўся вопытам умацавання сувязі навукі з практыкай, які набыла кафедра. Кафедра правяла сумеснае пасяджэнне з праўленнем аднаго калгаса Дзяржынскага раёна, на якім былі абмеркаваны пытанні пераходу ад працягня да грашовай аплаты, пытанні механізацыі і электрыфікацыі калгаснай вытворчасці. Цяпер наладжваецца сувязь з аўтазаводам і заводам аўтаматycznych ліній. Рэзультатныя кафедры акажуць дапамогу гэтым прадпрыемствам у распрацоўцы пытанняў зніжэння сабекошту прадукцыі.

Дэкан філфака прафесар М. Р. Ларчанка гаварыў аб тым, што сучаснасцю павінна быць прасякнута кожная лекцыя, кожны семінар,

На гадзіннікавым заводзе

У мінулы чацвер група студэнтаў трэцяга курса аддзялення журналістыкі пабывала на Мінскім гадзіннікавым заводзе. Старшы інжынер тэхнічнага аддзела Васіль Лаўрэнцьевіч Гарахоўскі правёў экскурсантаў па галоўных цэхах завода. Студэнты азнаёміліся з вытворчым працэсам, пачынаючы з вырабу загатовак дэталей і канчаючы пускам гадзінніка ў ход. Экскурсавод раскаваў многа цікавых фактаў, характарызоўваючы работу завода. Напрыклад, зараз у год выпускаецца

900 тысяч жаночых гадзіннікаў «Зара», а ў 1965 годзе будзе выпускацца 2 мільёны. Завод асвойвае выпуск мужчынскіх гадзіннікаў з механізмам «Зары». Цікавы і той факт, што гадзіннік «Зара» важыць усяго 8 з нямногім грамаў, а вага гадавой прадукцыі завода... некалькі тон! Некаторыя дэталі ледзь можна ўбачыць няўзброеным вокам.

Студэнты-журналісты засталіся вельмі задаволеныя экскурсіяй.

Я. ЛЯХАЎ

ГІСТОРЫЯ АДНАГО КАХАННЯ

Быў цудоўны зімовы дзень. У белым вэлюме, бы дзяўчаты на выданні, стаялі ва ўніверсітэцкім скверы за-інеўлыя дрэвы. Гэтую дату, 18 лютага 1957 года, запамніў ён на ўсё жыццё — у гэты ж дзень ён упершыню ўбачыў яе.

Няхай сабе скептыкі сцвярджаюць, што каханне з першага позірку — глупства, што такога не можа быць. Няхай сабе лектары плявузгаюць, што ў аснове гэтага высакароднага па-чунца павінна ляжаць сумесная работа ў камсамольскім бюро ці, на горшы ка-нец, у студэнцкім навуко-вым гуртку. Дайце яму та-кога лектара, і ён цяпер да-кажа, што гэта не так. Усё вырашыў першы позірк. Адзін-адзіны позірк, пасля якога ён зразумеў, што не можа жыць без яе.

Ён хутка дамогся свайго. Яна, як гэтага і трэба было чакаць, стала ягонай. І вось ужо два гады ён не можа прыйсці ў сябе ад шчасця. ад усведамлення таго, што яна з ім, што яны разам...

Праўда, быў час, калі над яго шчасцем пачалі збірацца чорныя хмары. Чорствыя людзі надумаліся разлучыць іх. Але ён мужна змагаўся за сваё шчасце і перамог.

Хто ён?

Студэнт V курса фізічнага факультэта Анатоля Гусакова.

Хто яна?

Кніга, звычайная кніга. Запавет Горкага «Любіце кнігу — крыніцу ведаў» Анатоля Гусакова ўспрыняў у літаральным сэнсе. Як узят гадзі два назад у бібліятэцы падручнік па англійскай мове і яшчэ некалькі кніг, так і дагэтуль не хоча расставіцца з імі. Не аддае, і хоць ты трэні! Бібліятэка шле яму адно напамінанне, другою, а ён і ў вус не дзьме.

А гісторыя кахання Софі Рэутовіч яшчэ больш павучальная. Першае яе спатканне з падручнікам па гісторыі СССР адбылося 23 сакавіка 1956 года. Софі — гісторык. Не дзіва, што яна любіць гісторыю. І даказвае гэта, не вяртаючы ў бібліятэку падручнік.

Уладзімір Лаўруковіч і Святлана Караулава, Нэля

Кліменка і Іна Ткачэнка таксама страсныя бібліяфілы. Іна Ткачэнка чытае і перачытвае рэдкае выданне Горкага, Уладзімір Лаўруковіч ужо два гады не можа прачытаць «Крыжаносцы» Стэфана Гейма, Нэля Кліменка зачытваецца Ясеніным і «Каралевай Марго».

Урэшце, яе можна зразумець. Хіба лёгка адравацца ад такіх радкоў:

«На бору со звонами

Плачут глухари.

Есть тоска весёлая

В аlostях зари...»

Існуе і другі від кнігалюбаў. Яны імкнуцца ўзяць у бібліятэцы як мага больш кніжак, і як мага даўжэй не здаваць іх. Тут своеаса-блівы рэкорд належыць Яўсею Гендалю, выпускніку матфака. У яго аж дзевяць

ФЕЛЬЕТОН

бібліятэчных кніг, якія ён, напэўна, прывык ужо лічыць уласнымі. На другім месцы, гаворачы мовай спартыўнай, — Людміла Цімчанка, якая ўзяла ў мінулым годзе на свой абанемент 5 кніжак.

Своеасаблівы від кніжнага гангстэрства прымяніла Джэні Агеевіч, якая па-таемна вынесла в чытальнай залы... дысертацыю! 8-га студзеня пад палой вынес кніжку з чытальнай залы Міхаіл Бычкоў, а вярнуў яе толькі 25 лютага. Ларыса Якаўлева вынесла з чытальнай залы кнігі 28 снежня, а здала іх — 11 лютага. Дайшло да таго, што нека-торыя студэнты лічаць за лепшае не паказвацца ў чытальную залу. Святлана Янушкоўская, Ніна Шустэрман, Рыта Фрыд, Людміла Багданава ніяк не могуць вярнуць вынесеныя адтуль кантрабандай кнігі.

Іх усіх можна было б зразумець і нават дараваць ім, калі б гэтыя падручнікі не патрэбны былі сотням іншых студэнтаў, калі б сотні і сотні нашых юнакоў і дзяўчат не захапляліся па-ззіяй Сяргея Ясеніна, твор-часцю А. М. Горкага. Ім можна было б дараваць, калі б не час, які яны адбіраюць у работнікаў бібліятэкі. Напамінанні — гэта,

дзробязь, гэта, што гарох аб сценку. Не раз хадзіла на дом да Іны Ткачэнка бібліятэкар Раіса Ляховіч. Дзяўчына ветліва ўсміхалася, клялася вярнуць кнігі ў бліжэйшыя дні і забывалася на сваё абяцанне, як толькі за наведвальніцай зачыняліся дзверы.

Але ні пры якіх умовах нельга дараваць іншага. Нэляга дараваць свядомага псавання кнігі. Падручнік «Асновы фізікі калоднай хіміі», пабываўшы ў руках студэнткі III курса біялагічнага факультэта І. Кішко, стаў падобны на марак, накрытага татуіроўкай. Амаль кожны радок падручніка яна тлуста напад-крэслівала каларовымі алоўкамі. А І. Клімаў у двух месцах вырваў з падручніка старонкі. Па яго слядах пайшлі Ірына Шаблоўская і Глафіра Шышко.

Калі студэнт паламае крэсла, ён не пазбегне дэканата. Аб ім будучы гаварыць на камсамольскім сходзе. Калі ён надэбаіць рыць у інтэрнаце, строгая вымова і высяленне яму забяспечаны. А хіба ж меншае варварства псаваўне самага каштоўнага, што стварыла чалавецтва — кніжак, хіба ж гэта таксама не злычынства? Дык чаму ж камсамольскія арганізацыі не вядуць барацьбы з гэтым злом?! Чаму старшыня прафкома тав. Васін біў сябе ў грудзі, абяцаючы дапамагчы бібліятэцы сыскаць кніжкі, і чаму да гэтага часу пальцам не кра-нуў, каб выканаць свае абяцанне? Чаму дэканы факультэтаў захоўваюць алімпійскі спакой, калі іх просяць уздзейнічаць у адміністрацыйным парадку на злосных парушальнікаў правіл карыстання бібліятэкай, чытальнымі заламі і кабінетамі ўніверсітэта?

Пара канцаў з гэтым! Час перайсці ў наступленне на Анатоля Гусакова, Софію Рэутовіч і ім падобных «аматараў» кнігі. Перайсці ў наступленне шырокім фронтам, ад камсамольскіх і прафсаюзных арганізацый да дэканатаў. Стварыць вакол іх грамадскую думку, прымуціць пана-жаць КНІГУ!

А. ГАРЭЗНЫ

Аб'явы Данілы Шылы

Даўжнікі (чытай: не здаўшы залікі і экзамены): Б. Бегар — III курс аддзялення рускай мовы і літаратуры, І. Матусевіч — IV курс гэтага ж аддзялення сістэматычна праводзяць

кансультацыі на тэму: «Як увільнуць ад вывучэння праграмных дысцыплін?».

КАФЕДРА ФІЗВЫХАВАННЯ І СПОРТУ

паведамляе, што студэнты другога курса філагічнага факультэта В. Савіч, В. Дайкун саборнічаюць па колькасці прапушчаных гадзін па фізкультуры.

Студэнт II курса аддзялення журналістыкі А. Куляшоў праводзіць гутаркі з парадкам дня: 1. Як выкруціцца ад выканання грамадскіх даручэнняў? 2. Абяцаць можна ўсё. Абяцанне — не выкананне.

Насценнай газете «Пражэктар» (інтэрнат па вул. Свядлова, 34) ТЭРМІНОВА ПАТРАБУЮЦА

карэспандэнты і выпускаючы. За даведкамі звяртацца да рэдактара газеты У. Верамейчыка.

Заклучны акорд лыжнікаў

Раён станцыі Зялёная добра вядомы лыжнікам універсітэта. Яшчэ нядаўна на лыжных трасах гэтага раёна яны атрымалі бліскучую перамогу, выйграўшы першы-ство ВНУ рэспублікі. А 21-га і 28-га студзеня аматары лыжнага спорту зноў з'ехаліся сюды, каб прыняць удзел у спаборніцтвах на першы-ство ўніверсітэта.

У праграму спаборніцтваў у жанчын уваходзілі лыжныя гонкі на 3, 5 і 10 кіламетраў і эстафета 3×3 кіламетры. Мужчыны спаборнічалі на дыстанцыях у 10, 15 і 30 кіламетраў, а таксама ў эстафетнай гонцы 4×5 кіламетраў.

У першы дзень былі разыграны эстафеты і гонкі ў жанчын на 10 кіламетраў, а ў мужчын на 30. У эстафетных гонках жаночых каманд перамогу з вялікай перавагай атрымалі географы з часам 43,28 минуты (Ж. Капілевіч, Л. Калупаева, Л. Дрозд). На другім месцы была дружная каманда беларускага аддзялення (48, 05 минуты), якая выйграла ў моцнай каманды фізічнага факультэта 25 секунд.

Географы перамаглі і ў мужчын. Іх каманда ў складзе В. Радашкевіча, М. Кіршанкова, Л. Лазоўскага, П. Явіда ў эстафетнай гонцы 4×5 паказала час 1:35,53 гадзіны. На другім месцы засталіся фізікі (1:38,25 гадзіны). Лыжнікі беларускага аддзялення фінішавалі трэцімі.

Трэба сказаць, што першы дзень спаборніцтваў быў азмрочаны непрыемным здарэннем. Факультэты не забяспечылі якую судзію і ў выніку некаторыя ўдзельнікі жаночай гонкі на 10 кіламетраў збіліся з дыстанцыі. Такая няўдача напаткала моцных гоншчыц Л. Новікаву, Л. Біркову, Алабіну. У выніку перамогу з часам 49,25 минуты атрымала Людміла Барысевіч (беларускае аддзяленне).

Лыжная гонка ў мужчын на 30 кіламетраў прынесла высокія паказчыкі. Першым на фінішы быў А. Галкоўскі. Яго час — 1:54,42 гадзіны. Усяго паўмінуты прайграў яму Віктар Кісялёў (геафак). І Галкоўскі і Кісялёў паказалі вынікі першага разраду.

Другі дзень спаборніцтваў прынес іямала высокіх дасягненняў. У гэты дзень поспех усё часцей і

часцей спадарожнічаў спартсменам геофака, якія выступалі па-за ўсялякай канкурэнцыяй. Гонку на тры кіламетры ў жанчын выйграла іх прадстаўніца Ліля Калупаева (14 мін. 45 сек.). А Жана Капілевіч была трэцяй, прапусціўшы ўперад Валю Кошан (беларускае аддзяленне).

У гонцы на 5 кіламетраў першы-ствавала Ліда Новікава, прадстаўніца матэматычнага факультэта. Яна паказала вынік вышэй першага разраду — 22,20 мі-нуты. Затое другое і трэцяе месцы засталіся за спартсменкамі географічнага факультэта Люсьяй Бірковай (22,50 минуты) і Валяй Дрозд (24,40).

Гонка на 10 кіламетраў у мужчын азнаменавалася яшчэ двума першаразнымі вынікамі. Выйграў яе Яўгеній Кухарэнка (гіст-фак) з вельмі добрым часам — 35,5 минуты. Другім быў Леанід Лазоўскі (геафак), трэцім — Пётр Явід (геафак). Леанід і Яўгеній упершыню выканалі норму першага спартыўнага разраду. Ад спаборніцтваў да спаборніцтваў прагрэсіруе вельмі здольны лыжнік Аляксандр Галкоўскі. 21 лютага ён выйграў гонку на 30 кіламетраў, а стартаваўшы 28 лютага на 15 кіламетраў, прайшоў гэтую дыстанцыю за 55 минут роўна. Адзін за другім фінішуюць іншыя ўдзельнікі спаборніцтваў. Аднак нікому не ўдаецца прайсці гэтую дыстанцыю хутчэй Аляксандра Галкоўскага. Толькі В. Кісялёў наблізіўся да яго па свайму часу — 55,32 минуты. Аднак і гэты вынік многа вышэй першага разраду.

У выніку двухдзённай напружанай барацьбы першае месца заваявала каманда геофака — 13 ачкоў. Яна намнога аперэдзіла гісторыкаў, якія набраўшы 26 ачкоў, выйшлі на другое месца. Вялікі поспех выпавіў на долю лыжнікаў аддзялення беларускай мовы і літаратуры, якія здолелі аперэдзіць моцныя каманды матэматычнага і фізічнага факультэтаў і заняць пачэснае трэцяе месца. Вельмі дрэнна выступала каманда аддзяленняў рускай мовы і літаратуры і журналістыкі. Яна і засталася на апошнім, дзевятым, месцы.

Усяго ў спаборніцтвах прынялі ўдзел 283 чалавекі. Паказана шэсць вынікаў вышэй першага разраду. Шэсцьдзесят чалавек выканалі ўпершыню нормы другога і трэцяга спартыўнага разраду. Нядрэнныя заключныя акорды лыжнікаў на канец сезона!

В. НІКІЦІН

Рэктарат, партком, камсамольскія і прафсаюзныя арганізацыі ўніверсітэта аб'яўляюць

АГЛЯД-КОНКУРС

мастацкай самадзейнасці факультэтаў.

Мэтай конкурсу з'яўляецца выяўленне най-больш таленавітай і здольнай моладзі для папаўнення калектываў мастацкай самадзейнасці, а таксама павышэнне іх майстэрства і выяўленне факультэта, які мае лепшыя паказчыкі ў пастаноўцы культурна-масавай работы. Пры вызначэнні факультэта-пераможцы агляда-конкурса будуць улічвацца: а) масавасць, б) якасць выканання, в) разнастайнасць форм мастацкай самадзейнасці, г) ідэйны змест рэпертуара.

У конкурсе-аглядзе могуць прыняць удзел кожны асобны выканаўца. Пераможцы будуць узнагароджаны каштоўнымі падарункамі і ганаровымі граматамі рэктарата.

У склад журы увайшлі: А. Я. Малышаў (старшыня), В. І. Старавойтаў (намеснік старшыні), М. Ціханенка (сакратар), А. Ванькевіч (сакратар камсамольскай арганізацыі ўніверсітэта), В. Пракошын (адказны ад камітэта камсамо-ла), В. Баркун (адказны ад профбюро), Н. П. Хрыпко (адказная ад мясцома) і кіраўнікі калектываў мастацкай самадзейнасці С. Г. Новік, Л. М. Тамільчык, В. Ф. Гур'ёў, А. С. Ліўшыц, А. Ф. Кавецкі, Л. К. Аляксандравіч, М. Н. Лі-сіцын.

ТЭРМІНЫ ПРАВЯДЗЕННЯ АГЛЯДА-КОНКУРСА:

26 сакавіка — юрфак, філфак,
27 сакавіка — істфак, біяфак, геофак.
33 сакавіка — фізфак, матфак,
2 красавіка — заключны канцэрт.